

Családakadémia Hírlevél

60. szám
digitális változat
2012. január

Tartalom:

Az előadások céljáról

Csak 9
Nyári hét

Csak 9
Kismaros

Csak 9
Küldetésünnep

Mit kaptunk?

Csak 10
Első találkozás

Csak 10
októberi-novemberi
hétvégék

Családünnep
Sopron 2. rész

Eseménynaptár

***"...szükséges a jót kimondani,
mert annak nagyon nagy ereje van!"***

Tilman atya

Az előadások céljáról¹

Az egyházi hagyományban többféle lelkiségi utat találunk. Sajátos utat jelentenek a bencések, a ferencsek, a jezsuiták stb. Szalézi Szent Ferenc egyházdoktor az Újkor hajnalán a Filoteában utat mutatott a világban élő emberek számára az életszentség felé. Kentenich atya a schönstatti lelkiesség kialakításában erőteljesen figyelembe vette Szalézi Szent Ferenc tanítását. Számtalan sok helyen idézi szavait és lelkiességét. Egy alkalommal azt mondta, azt szeretné, ha a schönstatti atyák közössége Szalézi Szent Ferenc rendje lenne.

A következőkben Szalézi Szent Ferenc az egyházi szónoklatokra, prédikációkra vonatkozóan mondja el tanítását, de talán a mi előadóink is tanulhatnak belőle.

„Nem elég, ha az egyházi szónok általánosságban csak arra törekszik, hogy az üdvösség útjait tanítsa, hanem minden igehirdetésekor egy külön cél elérésére is kell törekednie. Nem is hinnénk, hogy mennyire fontos ez a körülmény és sokszor még a gondosan kidolgozott beszéd is ezen cél nélkül eredménytelen marad.

Ilyen cél pl.: valamely titok megmagyarázása, valamely vétkek ellen való támadás vagy pedig valamely erény gyakorlására való buzdítás.

Ha ezt az alapelvet követjük, igehirdetéseink gyümölcsözőkká lesznek; máskülönben csak bámulatot kelthetnek, de gyümölcs nélkül maradnak.”

Egy szónokról azt mondták Szalézi Szent Ferencnek, hogy kitüntette magát. Mire ő visszakérdezett, hogy „mely erényekben tünteti ki magát? Az alázatosságban, a szelídségben, az önmegtagadásban vagy pedig miben?” Erre azt válaszolták neki, hogy ezzel csak azt akarták mondani, hogy jól prédikált. Szalézi Szent Ferenc megjegyezte: „Ez annyit tesz, mint beszélni és nem cselekedni. Az első sokkal könnyebb a másodiknál. – Milyen sokan vannak, akik beszélnek, de nem aszerint cselekszenek és rossz példájukkal lerombolják azt, amit beszédükkel felépítettek. – Nemde szörnyen született az olyan ember, akinek hosszabb a nyelve mint a keze.

Ha tudni óhajtják, hogy szerintem miben nyilvánul meg valamely szónok értéke és kiválósága, hát megmondom: Ha az emberek a templomból kijövet bűnbánólag a mellüket verve azt rebesgetik: ez órától kezdve megjavulok! – nem pedig, ha azt mondják: nagyszerűen csinálta a dolgát! Mily szép dolgokat hozott fel! – Mert szép dolgokat előhozni, azokat ékesszólóan előadni, ez nagy tudományra vall; ellenben ha a bűnösök megtérnek letérve a vétkek ösvényéről, ez annak a jele, hogy a szónok beszéde által Isten szólott. Az igehirdetés igazi gyümölcse abban áll, hogy a bűn kiirtassék és az igazságosság uralkodjék a földön. Azért küldi Isten az egyházi szónokokat, mint Krisztus az ő apostolait, hogy gyümölcsöt hozzanak és maradandó gyümölcsöt.”

Arra vonatkozóan pedig, hogy mi legyen egy-egy beszéd konkrét célja, Kentenich atya azt tanácsolja, hogy figyeljük meg a hallgatóságot, milyen kérdések érdeklik, milyen gondokkal küszködnek, és az legyen a beszéd aktuális célja, hogy ezekre válaszokat adjunk.

¹ Forrásmű: J.P.Camus: Szalézi Szent Ferenc szelleme, Ford. Benisek Imre; Túrócz-Sz.-Mártoni Magyar Nyomda (1898); 44. fejezet; 83. old.

CSAK9. nyári hét

A Családakadémia 9. évfolyamának második nyári hetére július végén került sor. A kismarosi Ciszterci Nővéreknél már több CSAK-os évfolyam vendégeskedett, idén a CSAK 9 is itt töltötte a nyári hetet.

Érdekes volt elsőként érkezni és sorra látni a megérkező családokat: volt, aki nyaralásból jött, mások munkából, de mindenkin ugyanaz a sugárzó derű és mosoly ült: a megérkezés és a viszontlátás öröme. Persze néhol elhangzott egy-egy mondat, hogy „a negyvenöt percesünkkel még nem vagyunk kész teljesen”, de azt mindannyian tudtuk, hogy ezért is vagyunk itt, Kismaroson: a vizsgaelőadások miatt. Na ehhez képest...

...nekünk, szervezőknek az egyik személyes élményünk volt, hogy újból kedvet kaptunk az előadások írásához (sajnos időt még nem „szereztünk” hozzá): mint amikor egy koncerten az ember maga is elkezd dobolni a lábával, vagy halkán énekelni. Igen, ennyire magával ragadóak voltak az előadások.

Hallottunk érzelmekkel teli előadást a szeretnyelvekről Gönczöléktől, majd a Maros házaspár életpéldákkal teli, nagyon hiteles előadását a döntések nehézségeiről és persze szépségéről is. Pappék előadását sokan megkönnyeztük, annyira a szívünkben szólt: gyökereinkből növekszünk. Busáék hárman ültek ki az asztalhoz ☺, és ezt az „emberelőnyt” jól ki is használták: a tőlük megszokott lendülettel beszéltek nekünk arról, hogy „a házasságban Isten mindig a szövetségesünk”. A Németh házaspár egy kisebb csodát tárt elénk: a csendről beszéltek: nagyon megfogott minket az alkotó, teremtő csend gondolata. Horváthék mély gondolatokkal tárták elénk az egység –egyénség kérdéskörét a házasságban megélve, kiemelve, hogy a legjobb példa: a Szentháromság. Külön érdekesség volt számunkra, hogy Mécs-es és schönstatti gondolatokkal is „fűszerezték” az előadásukat. Az utolsó előadásra sem fáadtunk el,

hiszen Nádudvariéktól kaptunk egy jó adag „3 az 1-ben”-t, amely igen koffeingazdagra sikeredett: nem lehetett nem odafigyelni az ötletes szemléltetésre, a mindig élvezetes és lendületes előadásra: a három az egyben egy fotóállvánnyal szemlélteti, hogy az én és a te mellett a mi – a kapcsolat – legalább olyan fontos: hogy ne boruljon fel az „állvány”.

Az előadások mellett szólni szeretnénk még arról a lelki szellemi és „fizikai” környezetről is, mely körülött minket: a mindenre kiterjedő vendégszeretetről, arról, hogy a nővérek minden nap imát mondtak értünk. A közös miséről, együtt zenélés örömről, a gyermekeink felé áradó mosolyról. A belső és külső tisztaságról.

És persze gyerekfoglalkoztatóinkról, akik fáradtságot nem ismerve terelgették gyermekeinket, lehetővé téve, hogy nyugodtan munkálkodjunk. Hála nekik érte!

És köszönet Erikának, Karcsinak, Szilvinek és Lacinak is, hogy értékes gondolataikkal, lelki és szellemi vezetésükkel segítettek, segítenek mindannyiunknak.

A végére pedig egy kis történet arról, hogy tanított minket a Jóisten Kismaroson:

A második naptól kezdve igen rosszra fordult az idő: esett, és hideg is volt. Zita nővér meg is jegyezte, mennyire sajnálja, hogy így jártunk. Ekkor felmerült bennünk: bizonyára a Jóistennek az a szándéka, hogy együtt legyünk, ne széledjünk szét délutánonként. Délutánra kirándulást terveztünk, de páran úgy döntöttek: inkább nem jönnek. Vagyis nem voltunk együtt. Mire odaértünk Törökmezőre olyan eső kerekedett, hogy vissza kellett fordulnunk. Mire hazaértünk: sütött a nap. Mintha mosolyogva ezt mondta volna a Jóisten: Ha tudjátok, hogy az a szándékom, hogy együtt tartsalak benneteket, miért szerveztetek túrát? Mi is elmosolyodtunk – és együtt töltöttük a délutánt.

CSAK9

Kismaros

A vizsgaelőadások előtti utolsó előadásokra gyűltünk össze Kismaroson.

A júliusi hetünkön az időjárás erősen őszre emlékeztetett bennünket, bár egyszer sikerült gyermekeinknek megmártózniuk a Dunában. Ezután már csak a szakadó esőtől lettünk vizesek.

A ciszterci nővérek a megszokott kedvességükkel fogadtak bennünket.

Gyermekeink hamar összelelegedtek és örömmel vették birtokba a nagy kertet, esőben pedig a gyermekfoglalkoztató házat.

Mi felnőttek nagy igyekezettel és izgalommal figyeltük egymás előadásait. A hét előadás olyannyira különböző volt, és annyira összehasonlíthatatlan, mint egy ünnepi lakoma hét fogása. Ahogy a tyúkhúslevest nem lehet összehasonlítani a krémmel, vagy a rántott hússal, úgy ezeket az előadásokat sem lehetett rangsorolni.

Minden házaspár remekül megoldotta a feladatot. Minden előadásból vittünk haza egy-két morzsát. Íme:

- A házasság szentségében Isten a szövetségesünk.
- Ha boldogok akartok lenni, tegyetek boldoggá másokat.
- A szeretetet akarni is kell.
- Igyekszem magamat szerethetővé tenni.
- Istenre figyelve dönteni.
- Jel legyünk (fontos, hogy belső életet éljünk).
- A jó döntés a Szentlélek csodája.
- Mi vagyunk gyermekeink képes Bibliájában a képek.
- Egy kapcsolat addig tart, amíg növekszik.
- A csendben töltött idő termékeny lehet.

Ezek a megérintések hozzásegítettek mindnyájunkat ahhoz, hogy ez a hét egy mély lelki gyakorlat is legyen. Minden nap új elhatározásokat tehetünk magunknak. Természetesen ezeket nem lehet egyszerre megvalósítani, ahogy a hét fogásos lakomán sem lehet mindent egyszerre megenni, mert megfekszi a gyomrunkat. A hallottakat újból kettesben megbeszélve még hosszú ideig élhetünk az előadásokból.

Köszönet Oszvald házaspár gyakorlati gondoskodásáért, Varga házaspár lelki irányításaiért, és a végzős családtrener házaspárok munkájáért!

December 3-án a Családakadémia 9. évfolyamának küldetésünnepére gyűltünk össze a soproni Szent Imre templomban.

A délután három órai szentmisét Dr. Pápai Lajos megyés püspök úr celebrálta Kálmán Imre plébános atya közreműködésével.

Püspök atya prédikációjában rávilágított a család lényegére, apostoli feladatára. A család az Egyház magva, reménysége. Ezért fontos, hogy a gyermeknek legyen édesanyja és édesapja. Jézus is egy családba született, ahol engedelmeskedett és növekedett bölcsességben. Az Isten megtehetette volna, hogy Jézust egyszerűen közénk küldi, de nem így tette. Ezzel a Jóisten kiemelte a család jelentőségét. Püspök atya arról is mesélt prédikációjában, hogy nemrég Indiában járt, ahol útja során megkérdezte a plébánosokat, hogy hány hívőjük van. Mind-egyik plébános nem a híveinek számát tartotta lényegesnek, hanem a plébániához tartozó családokat (pl.: 40 családom van válaszolták).

Püspök atya beszéde zárásaként a családjaink missziós küldetésére hívta fel figyelmünket: „Itt, ahol élünk, ez egy missziós terület. És mindenütt Újra és újra meg kell hirdetni az Evangéliumot, mert nincs más Evangélium. Nincs más név, amiben nekünk üdvösségünk lenne, csak Jézus Krisztus neve. Ebben a Szentmisében Xavéri Szent Ferenc közbenjárását is kérve azért is imádkozzunk, hogy a mi itteni hívő közösségünk tudatára ébredjen annak a nagy ajándéknak, amit kaptunk attól, hogy keresztények vagyunk, hogy Krisztusban hihetünk. A keresztény családok döbbenjenek rá arra csodálatos és félelmetes hivatásra, amelynek ők a hordozói, és akkor biztosak lehetünk abban, hogy ahol élő családok vannak, ott élő Egyház van, ott a papi és szerzetesi hivatások is meg fognak jelenni.

Ezért imádkozzunk.”

A Szentmise végén Püspök atya átadta Busa Csaba és Katalin; Dr. Horváth Csaba és Gréta; Gönczöl Etele és Veronika; Nádudvari András és Rita; Maros Ervin és Ágnes; Németh Zoltán és Nóra; Papp Géza és Tímea házaspároknak a diplomákat.

A Szentmise utáni agapén öröm volt visszatekinteni a két év pillanataira egy rövid diavetítés segítségével. Öröm volt az élményekről beszélgetni rokonainkkal, barátainkkal.

Jó volt látni, érezni, hogy milyen sokan vagyunk, akiknek fontos a család, és tudjuk, megéljük, hogy küldetésünk van.

Szilvi és Laci

Családtréner

– ez is „csak” egy munka, **de** mégis más mint a többi! Miért?

Mert:

1. Döntés kell hozzá – a tiéd, az enyém, hogy vállaljuk ezt a feladatot!
2. „Szakmai” felkészültség kell hozzá – saját és környezetünk tapasztalatai és a Család Akadémia képzése!
3. Valami plusz kell hozzá – a kegyelem! Minden amit az Atyától kapunk hozzá.

Amiben még más mint a többi munka:

1. Az Atya hív meg erre a feladatra. A párommal együtt hív! Közös munkára hív!
2. Ő biztosítja számunkra a hozzá valókat (idő, hely, energia, derű, „célszemélyek”...)
3. Ő „felelős” a bérezést illetően – ebben biztos nem fogunk csalatkozni!
4. Ő mindig számít ránk, ezt a munkát soha nem fogjuk elveszíteni!

Mi ezért vágunk bele!

Hogyan éltük meg a CSAK 9-et?

Nem éppen megszokott módon kerültünk a Családakadémiára. Különös utakon vezetett minket idáig az Úris-ten!

Közösségbe vágytunk, de nem valami baráti össze-
jövetelre, kellemes teadélutánra, hanem olyan helyre,
ahol megtanulhatjuk, hogyan lehet Jó házasságban élni.
Nyolc évünk ment el azzal, hogy kerestük a megoldást.
Miután csapdába kerültünk, kiutat kellett találnunk.
Lelkivezetőnk segítségével megpróbáltuk megtalálni a
szentségi házasság útját. Akkor persze még nem volt
világos, mi is az.

Először a helyes önközlést kellett megtanulni, hi-
szen a kommunikáció zavarai miatt folyton félreértettük
egymást. Miután elfogadtuk a másik másságát, és felfe-
deztük a benne rejlő szépséget, elkezdtünk komolyan
együtt dolgozni a házasságunkon. Felállítottuk a legfon-
tosabb szabályokat, mint hogy mindig a jót feltételez-
zem a másiktól, és az ő örömét tartsam szem előtt. Ez-
által Te-központú lett a kapcsolatunk, és minden nap
egy új örömteli meglepetéssel szolgált.

Az egyik esti beszélgetés közben ráébredtünk, hogy
Jó nekünk együtt lenni! Ezt az örömet meg akartuk
osztani másokkal is. Felismertük, hogy ennek a módja a
tanulás. Az interneten böngészve rátaláltunk a
Schönstatt - család oldalára. Ahogy a jelmondatot ol-
vastuk, megdobbant a szívünk. Ez az! „Erős családok,
erős gyermekek.” De hol lehet csatlakozni?

Egyik kedves barátunk révén eljutottunk Sopronba,
ahol Laci és Szilvi szeretettel fogadtak. Képzelem, mi-
lyen csudabogaraknak tűntünk! Idepottyantunk az ég-
ből, és mindjárt a családakadémia felől érdeklődtünk.
Kedvesen elmesélték, hogyan működik a Schönstatt-
család, és el-elhívtak minket a rendezvényekre. Végre,
eljött a nap, amikor Ménfőcsanakon elindult a CSAK9!
Immáron velünk!

Mosolygó arcok, csivitelő gyereksereg fogadott. A
„Ki honnan jött?”- beszélgetésből kiderült, ki miért
került ide. Emlékszem, úgy éreztem magam, mint egy
marslakó. Valahogy fordítva ültünk a lovon. Közösségi

kötődés nélkül, pusztán belső vágyaink után járva jöt-
tünk...

Az első év olyan volt, mint egy tartalmas, lélekeme-
lő lelki gyakorlat. Tudatos egymásra figyelemmel mé-
lyebb önismeretre tettünk szert. Elmozdultunk az Igaz-
ság érzelmi megéléséből az értelmi, gyakorlati megva-
lósítás felé. Kantenich atya pedagógiája lenyűgözött
minket. Világos, érthető gondolatai gyakorlatban az
Életpéldákban öltöttek testet. Hidat vertek a krisztusi
tanítás és a hétköznapi élet között. Összecsengett az
eddig tapasztalatainkkal mindaz, amit hallottunk. Mi
már tudtuk, hogy a Jó házasságért dolgozni kell, nem
pusztán szerencse dolga. Isten kegyelme, és a Szűzanya
segítsége nélkül nem megy, mert az ember természete
rosszra hajló, és a házasságban is rosszra viszi, ha nem
vigyáz.

A második év nehéz volt. Próbára lettünk téve.
Megértettük, hogyan kell együttműködni? Tényleg ér-
ték a társam mássága? Vagy csak idegesítő különbözés?
Az öt perces kiselőadások alatt rengeteget csiszolód-
tunk. Tanúságot kellett tenni a megélt hitünkről azáltal,
hogy a különbözőségünkből egységet formáltunk. Jó
volt látni, ahogy alakulnak a párok. A kezdeti szoron-
gás, a papír mögé bújás, a szavak keresgélése után meg-
születtek az előadó házaspárok. Hálásak vagyunk az
építő kritikákért, a biztatásért! Ilyen toleranciát nem
tapasztaltunk még eddig sehol. Vezetőink senkivel nem
éreztek, hogy gyengébb a többiekénél. Ugyanakkor a
személyes beszélgetések közben finoman terelgettek
bennünket a helyes irányba. Lassan-lassan kialakult a
szívtéma. Mint egy „hétfogásos” ebéd! Olyan egyéni
ízvilágot hozott a hét házaspár. Igazi öröm volt egymást
hallgatni!

Már csak a vizsgaelőadás volt hátra. Az élet bizony
nem olyan volt, mint a jól megszokott közösség!

Kaptunk hideget is, meleget is. A Szentlélek azon-
ban átsegített minket a nehézségeken. Nagyszerű érzés
volt a csillogó szemű, érdeklődő házaspároknak beszél-
ni! Hiszem, hogy ezzel a fejlődésünk nem ért véget.
Isten a tökéletes szeretet megélésére hív mindenkit. Ez
pedig számunkra nem más, mint a szentségi házasság
útja.

A két év együttlét alatt igazi barátságok kötődtek,
mégis finoman elkülönültek a családok. A gyerekeink
se unatkoztak. Játsoztak, barkácsoltak. Jól érezték ma-
gukat. Köszönjük a gyermek-vigyázók önzetlen segít-
ségét!

A Családakadémia meghatározó lesz az életünk-
ben. Jó házasságban élni nem is olyan egyszerű! De
ilyen alapokkal sikerülhet!

Köszönettel:

Busa Csaba és Kati

Mit adott a CSAK?

Különböző okból jelentkezünk a családakadémiára. Etelének azért volt fontos, mert távlati tervei között szerepet a jegyesekkel való foglalkozás, ami azonban komoly felkészülést igényel. Én jó lehetőséget láttam arra, hogy két havonta otthonról kimozdulva a házasságunkkal törődjünk, többet beszélgessünk, egymással foglalkozzunk, és ezzel fejlődjön a házasságunk.

Persze áldozatot kellett érte hozni, de mindig megérte. Sok jó baráttra tettünk szert, sokféle témáról hallottunk előadást, ami a mi életünkben is jelen van, és ami talán a legfontosabb: megtanultunk közösen dolgozni, előadásra felkészülni, elfogadni azt, hogy a másik másként gondolkodik, és hogy az is értékes gondolat, ami tőle származik. Ez bizony az elején nem volt könnyű, de kialakult egyfajta "szereposztás" közöttünk, ami megkönnyítette a közös munkát. Jó érzéssel tölt el, hogy tudunk ketten egy témáról összehangoltan beszélni.

Lendületet is adott, hogy amit eddig tettünk a Harkai egyházközségben, azt tovább vigyünk, sőt fejlesszük, például egy házasság közösség indításával.

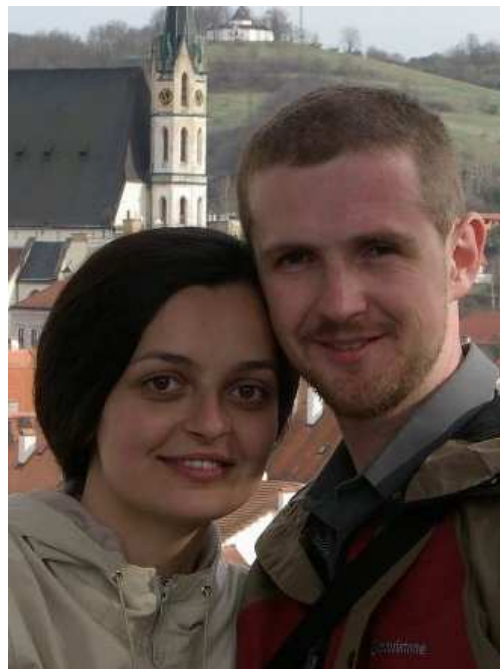
Továbbá nyitottak vagyunk minden szeretet teljes meghívásra, ahol tovább adhatjuk tapasztalatainkat, tanúságot tehetünk nehézségeinkről, és a Szentlélek eszközeként talán válaszokat adhatunk ki nem mondott kérdésekre.

Sok kegyelmet, erőt és más ajándékot kaptunk a Jóistentől, s ezért nagyon hálásak vagyunk Neki. A Családakadémia házigazdáinak, előadóinak pedig az áldozatos munkáért, amivel egy "kis családdá" Kovácsoltak össze minket.

Köszönettel és hálátelt szívvel:

Gőnczöl Etele és Veronika

Mit kaptunk a CsAK9-ben?

Nagy bátorságra volt szükségünk ahhoz, hogy belevágjunk a Családakadémiába, de hálásak vagyunk a Németh házaspárnak, akik kedves szeretettel bíztattak minket: érdemes lesz nekikezdeni. A két év során sokat gazdagodtunk, sokat tanultunk, köszönet érte az előadóinknak, szervezőinknek, és azoknak a családoknak, akik velünk együtt voltak részesei a CsAK 9-nek.

Amivel egész biztosan gazdagodtunk, az azoknak az embereknek a barátsága, akikkel itt találkoztunk, vagy alakítottunk ki mélyebb kapcsolatot. Olyan közösség részesei lehettünk, ahol a gyermekeink is jól érezték magukat, alkalomról alkalomra várták az új találkozást, és mi is biztosak lehettünk benne, hogy jó társaságban vannak.

A Családakadémia időt és témát adott a személyes házastársi beszélgetésekhez, így magunk is megerősödhetünk. Mi volt számunkra a Családakadémia? Megint csak annak megtapasztalása, hogy a házassági nehézségek nem a férj és feleség kudarca, hanem megoldandó FELADAT. Feladat, amely az egymásban való határtalanabb elmélyülés kulcsa. Feladat, amely megoldása egyedi, csak arra a házaspárra jellemző. Feladat, amelyen rendszeresen dolgoznunk kell, így a kitartásunkat is megedzi. Ugyanakkor az e feladat megoldására vezető út keresése tanulható.

Hasonlaltal évek: mindannyian a hegy csúcsára igyekszünk, de minden házaspárnak saját útja vezet fölfelé. Ösztönzést, bátorságot kaphatunk az akadályok leküzdésére, ha látjuk másoknak ez hogyan sikerült. De a mi utunkon nekünk kell végig mennünk, az ösvényre nekünk kell rátalálni.

És ez az útonlevés közös életünk legizgalmasabb küldetése.

KÖSZÖNJÜK!

Horváth Csaba és Gréta

Mit adott nekünk a CSAK?

Kettőnk közül mindig is én voltam az, aki nehezebben szólalt meg. Mikor megkerestek minket Oszvald Enikő és Feri, kicsit féltünk, féltünk a feladat súlyától, nem is mondtunk egyből igent.

Aztán érlelődött bennünk a vágy a hitbeli erősödés, fejlődés iránt, így elfogadtuk a felkérést.

A résztvevő házaspárok közül majdnem mindenkit ismertünk, kit jobban, kit kevésbé.

Ez alatt a két év alatt, úgy érezzük baráti kapcsolat alakult ki a résztvevő családok között.

Nagyon sok szép, értékes gondolatot kaptunk az első évi előadások alkalmával, amiket a mindennapi életünkben alkalmazhatunk és másoknak is tovább adhatunk.

Hitünkben erősödöttünk. Sokat beszélgettünk, beszélgettünk kettesben, egyre inkább fontosnak érezzük a minőségi házastársi beszélgetéseket, együttléteket.

A nyári 1 hetes lelkigyakorlatunk, mely nyaralás is volt egyben, remek alkalom volt gyermekeink számára is a többi gyerekekkel a kapcsolatok elmélyítésére.

A 2. évben a saját szívtemánkat keresve több 5 perces előadást készíthettünk és előadhattunk a többi házaspárnak. Ezekből idővel lehet, hogy hosszabb előadás is kialakulhat.

Aztán sikerült kiválasztani a hozzánk legközelebb álló témát, melyet 45 perccé bővítve, úgy érezzük, hogy egy igazán szép előadást készítettünk.

A vizsgaelőadások elkészülése után, házigazdaként alkalmunk nyílt a környezetünkben élő más házaspárok megszólítására.

Mivel a környékünkön a heti rendszeres Szentmiséken kívül nincsenek nagyon közösségek, nincsenek hitbeli épülésre szolgáló előadások, ezért a Szentlélek segítségével, Ágival úgy döntöttünk, havi rendszerességgel előadásokat fogunk szervezni otthonunkba hívva a környék hívő házaspárjait, jegyeseit, ezzel is közelebb segítve őket Istenhez. Eleinte CSAK-os előadásokat hívnánk meg.

Bizalmunk nőtt, és bátorságot tudunk meríteni a Jóistentől. Életünk és szavaink által egy apostolkodási feladatot válthattunk valóra.

Ági és Ervin

Mit kaptunk a CSAK 9-től?

Elmentünk egy étterembe. Rendeltünk egy kis vacsorát.

7 fogást kaptunk, nagyon kedvező áron, akciósan. Az ünnepi vacsora elhúzódott, több, mint két évig ültünk az asztalnál, élveztük a finom falatokat.

Előétel:

meghívás frissen tálalt feladatokkal

Leves:

bánat és megkönnyebbülés könnyei

Főétel:

(konyhafőnök ajánlata): házastárssal töltött idő

Köret:

barátainkkal töltött idő

Saláta:

nyers, adalékanyagoktól mentes gyermekeinkkel töltött idő

Desszert:

derűs percek komoly tudássziruppal leöntve

Ital: szívek pezsgése

Hamarosan megnyitjuk saját kisvendéglőnket.

Nádudvari András és Rita

Mit adott nekünk a CSAK?

Az utóbbi néhány évben egyre több felkérést kaptunk előadások megtartására. Nagyon kicsinek éreztük magunkat a nagy feladathoz, ezért általában nemet mondtunk. Ugyanakkor egyre inkább élt bennünk a vágy, hogy megtanuljuk az előadás megírásának és megtartásának „művészetét”. Már a Családakadémia hatodik évfolyamába is kaptunk meghívást, akkor mégsem voltunk teljesen meggyőződve arról, hogy ott lenne a helyünk.

De egyre inkább éreztük, hogy a szívünk vágya a Jóisten akarata is, ezért a 9. évfolyamba már önként jelentkeztünk.

Szövetségi családként tudtuk, hogy nem lesz egyszerű részt vennünk a találkozókön, de az egész ügyet a Szűzanyának ajánlva abban reménykedtünk, hogy valahogy mégiscsak sikerülni fog. Nem csalódtunk és ezért nagyon hálásak vagyunk a gondviselésnek.

A mi családukban apa minden második szombaton dolgozik, tehát egy hónapban gyakorlatilag két szabad hétvégénk van. Ebbe kellett a Szűzanyának beleilleszteni a szövetségi évfolyam- és csoporttalálkozókat, a családakadémiai hétvégeket és az összes egyéb iskolai- és családi programot. Így utólag összegezve az eseményeket, látjuk, soha nem hiányoztunk (egyetlen alkalmat kivéve, amikor is egyik gyermekünk pont az indulás előtti éjszaka kórházba került).

Szívesen gondolunk vissza a képzés első évére, amelyben visszanyúlva az alapokhoz jobbnál jobb előadások segítségével rengeteget beszélgettünk, kihasználva a rendelkezésünkre álló idő minden percét. A második év aztán már nem volt ilyen idilli, megkezdődött a munka, az ötpercesekre való itthoni felkészüléssel, valamint azok előadásával. Hálásak vagyunk Erikának és Karcsinak, hogy rengeteg feladatuk között még vállalták, hogy ezt az évet velünk töltsék és tanítgassanak minket a továbbadás művészetére. Élmény volt minden egyes velük töltött hétvége. Köszönjük.

Szívesen emlékezünk vissza a Piliscsabán, majd Kismaroson együtt töltött hetekre, a sok izgalomra, buzdításra és szeretetre, amelyet minden alkalommal megéltünk. Hála ezért Szilvinek és Lacinak, akik gondoskodó szeretettel vettek körül minden résztvevő családot, valamint Enikőnek és Ferinek, akik a szervezés egyáltalán nem könnyű feladatát vállalták. Nem utolsósorban köszönjük a Jóistennek az összes résztvevő házaspárt (és gyermekeiket), akik elfogadták a Szűzanya hívását, és akikkel nagyon jó volt együtt tölteni ezt a két évet.

A családakadémia két éve alatt megtapasztaltuk, hogy kisebb-nagyobb, sőt néha egész nagy áldozatokkal, a Szűzanya segítségével sok mindenre képesek lehetünk. **„Tegyetek meg mindent, amit mond!”**- és mi szeretnénk figyelni a Jóisten szavára.

Mit adott nekünk a CSAK 9?

Egymást, a beszélgetéssel telt közös sétákat,
az egymásra szentelt időt, az elidőzést.
A tényt, hogy fontosak vagyunk egymás számára.
Aktív pihenést: mindig kissé fáradtan estünk ki a mozgalmas hétköznapiakból.
Ménfőcsanak olyan volt, mint valami távoli sziget.
A megtapasztalást, hogy együtt munkálkodni valamin jó!
Együttműködésünk „finomhangolását”.

Az első év tartalmas és mély előadásait.
A második évben az 5 perces előadásokat, a többi házaspár értékes gondolatait, a felkészülést, a veszekedéseket ☺ és az érzést, hogy együtt lenni jó.
A szívtémánkat, hogy elkezdünk megtalálni a saját hangunkat.
Sherlock Holmesként kezdtük el látni a körülöttünk lévő emberi életeket.

A vezető házaspárok és a többi házaspár baráti társaságát,
az elfogadó és biztató légkört.
A többiek bátorítását, dicséretét, hogy azt érezhettük,
hogy nagynak látnak bennünket.
Az esti baráti beszélgetéseket, borozásokat.
Sok közösségi élményt, metát, focit, kirándulást.
A sok kisbabát, akik a 2 év során születtek meg.

Gyerekeink hálás szavait:
„Köszönjük a közös játékokat, szentmiséket, gyerekfoglalkoztatást,
barátokat, jó beszélgetéseket....”

„Köszönjük azt a hihetetlen élményt, amit nyújtott. S bár a sarokban pók kucorgott, és a fél pár papucsomat a szekrény mögött felejtettem, soha nem fogom elfelejteni!
Mindent köszönök!”

Nyárfás nyaralónkat, aminek gondolata Kismaroson született meg.

Úgy érezzük, hogy az Óbudavártól 20 kilométerre fekvő kis házikó családi és közösségi sziget lesz, mint amilyen a Családkadémián Ménfőcsanak volt számunkra.

Én sem volnék, ha nem volnál,
ha te hozzám nem hajolnál,
te sem volnál, ha nem volnék,
ha én hozzád nem hajolnék.

Ha nem volnék, te sem volnál,
én sem volnék, ha nem volnál
Vagyunk ketten két szép nyárfá,
s búvunk egymás árnyékába.

Kányádi Sándor: Két nyárfá
(részlet a versből,
és az esküvői meghívónkról)

CSAK10 első találkozás

A szívünkben és a gyomrunkban nagy izgalommal vártuk az első CSAK10-es hétvégét Mórón. A nyolc új család mindegyikével találkoztunk már a nyár folyamán, és most, mint kedves ismerősöket köszöntöttük Őket.

Szombaton a „Hogyan vezetett a Jóisten idáig?” kérdésre a fantáziadús rajzok és a szép élmények felelevenítése tette könnyeddé és vidámmá a hangulatot. A légkört meghatározta a finom humor és az őszinte megnyilatkozások sorozata. A gyerekek hamar egymásra találtak, és ebben nem kis érdemük volt a nagyon felkészült és kedves gyermekfoglalkoztatóknak. Minden nagyon gördülékenyen haladt, hála Nyitrai Kati és Tamás előkészítő és szervező munkájának!

Vasárnap Bartos Ágota és Gellért előadását hallgathattuk meg. Nagy nyugalom és békesség áradt belőlük. Rohanó világunkban több házaspárt is megérintett az előadásból, hogy az otthon lévő anyukák mosolyoghatnak férjükre, amikor az hazaér. Megállhatnak ilyenkor egy kicsit és letehetik a fakanalat. Ilyenkor lehetne egy kis „közös szünet”, hiszen egymáson keresztül megérezhetjük, hogy Isten szeret minket. Feladatunk visszahódítani első szerelmünket, mert rajtunk is múlik, hogy milyen emberré válik a társunk.

Nagyon jó volt együtt lenni! - mondták többen is búcsúzáskor. Valóban mi is úgy éreztük, hogy nyitott, elkötelezett és tudatos házaspárokkal dolgozhattunk együtt. Természetesen ez nem csak emberi erőfeszítéseken múlt, hiszen „a Lélek ott fúj, ahol akar”. És ezen a szeptemberi hétvégén érezhetően megtapasztalhattuk jelenlétét.

Szilvi és Laci

Beszámoló a CSAK 10. októberi és novemberi hétvégéjéről

Október és november utolsó hétvégéjén Mórton, a Szolgáló Szeretet Házában gyűltünk össze a Családkadémia – most ősszel indult – 10. évfolyamának összejöveteleire.

Az októberi hétvégén Mosoni István és Kati a boldog házasságok titkairól, Fleischer Zoltán és Andrea pedig az apák feladatairól, az apai öntudatról tartottak előadást. Novemberben Rakovszky István és Andrea, valamint Perei Gábor és Nóra látogattak el hozzánk Móra. Istvánék az idő megszenteléséről beszéltek, Gáborék pedig a szexualitással kapcsolatban osztották meg velünk gondolataikat. A tartalmas és mély előadásokat követően lehetőségünk nyílt házastársunkkal kettesben beszélgetni, elmélyülni a minket foglalkoztató témákban, felfedezni, hogy éppen mi foglalkoztatja társunkat.

Bár ezek a hétvégék elsősorban rólunk, házaspárokról szólnak, és számunkra a legnagyobb kincs az az idő, amit kettesben, beszélgetéssel tölthetünk, de azért jó a közösség élményét is egyre inkább megtapasztalni ezeken az összejöveteleken. Az októberi hétvégén az esti beszélgető kör után – kihasználva az óraátállításból adódó plusz egy órát is – éjszakába nyúló, mély beszélgetés alakult ki a gyermeknevelési kérdésekről, aminek keretében a különböző élethelyzetben lévő házaspárok hasznos

tapasztalatokat tudtak cserélni. Novemberben pedig az adventi készüléssel, szokásokkal kapcsolatban osztottuk meg egymással élményeinket, ötleteinket. A közösség összekovácsolását segítette a vacsora és reggeli közös elkészítése is, amiből mindenki igyekezett kivenni a részét.

Szép élmény volt a közös szentmise is: októberben a kapucinus templomban vettünk részt az Eucharisztia ünneplésében, novemberben pedig Csákerényből hívtunk el egy idős, missziós atyát, így bensőségesen, a gyerekek aktív közreműködésével ünnepelhettük a Legszentebb Áldozatot.

Amíg mi egymással voltunk elfoglalva, addig gyermekeink sem unatkoztak, a kedves gyerekfoglalkoztatók és a nagyobb gyerekek hasznos programokat biztosítottak számukra. Már az első néhány hétvégét követően mély barátságok szövődtek a gyerekek között, alig várják, hogy ismét találkozhassanak.

Köszönjük az előadóknak, a gyerekfoglalkoztatóknak, házigazdáinknak, Nyitrai Tamásnak és Katinak, valamint lelki kísérőinknek, Bartos Gelértnek és Ágotának, hogy idejüket és energiájukat ránk áldozzák, és a családkadémiai hétvégéken olyan körülményeket teremtenek számunkra, melyben növekedni tudunk!

Családünnep Sopron

Veledszéplak 2011

Hét évvel ezelőtt, amikor először részt vettünk családünnepen még csak egy gyermekünk volt Lacus. Megérintett minket a közeg, a rengeteg gyermek, a boldog házaspárok, jó beszélgetések, új barátok, gyermekünk nagyon jól érezte magát, és a két legfontosabb dolog:

1. Előadásból merített útravaló
2. A házassági fogadalomtételünk megerősítése.

Az első családünnepünkön mindenki nagy izgalommal beszélt egy Tilman nevezetű atyáról, aki az előadást tartotta, egy kicsit törte a magyart de a mai napig lelkünkben élő tanítással gazdagított minket. A házastársi közös ima és beszélgetések fontossága fogott meg leginkább bennünket.

Rendkívül mélyen érintett meg a házasságunk fogadalom tételének a megújítása.

Idén is hasonló várakozásokkal vártuk a családünnepet, már az előkészületek szervezésében is részt vettem a szokásos estebéd elő illetve elkészítésben.

Nagyon hálás feladat, mert mindig az utolsó cseppig elfogy minden, sőt a rutinosabb családok edénykészlettel érkeznek, hogy a Laci főztjéből marad holnapra is, és így még több időt tudnak a családjukra szentelni. Így az egytálétel kiválasztásánál az ízek és a változatosság mellett a bőségeség sem elhanyagolható szempont.

Jó közösségben meg az étel is minden jobban esik.(az eső is, közben eleredt...) Lehet, **CSAK** a jó közösség miatt ízlik mindenkinek a főztem.

Sajnos idén az előadást nem tudtam meghallgatni, mert dolgoztam, de közben meg tudtam főzni az estebédet. A feleségem megosztotta velem aratásának a gyümölcsét így én is részesültem belőle. Bár nagyon fájt a szívem hogy nem tudok együtt ünnepelni, töltődni a közösségünkkel.

Felmerült bennem, hogy nem megyünk családünnepre, mert férjem nem tudta megoldani, hogy

ezen a napon szabad legyen. Nehéz feladatnak tűnt számomra, hogy egyedül a négy gyerekkel induljak el. Gyerekek nagyon fel voltak háborodva, hogy én így gondolom. Megígérték, hogy okosan viselkednek, és részt vehetek az előadáson.

Csoportunk vállalta a regisztrációt, így igyekeznünk kellett reggel időben indulni. Az előadó házaspárral még nem találkoztunk előzetesen, így nagyon megörültünk az új családnak. A bemutatkozásuk után sem esett le nekünk, hogy ők az előadók, mire aztán megmondták, hogy részükre ne szenvedjünk a kiscsoportos besorolással, mert előadásuk végeztével nekik menniük kell. Az első bakink után minden ment a szokásos mederben. A gyerekfoglalkoztatók igazán tudták mi a dolguk, nagyon lekötötte őket a barkácsolás szenvedélye. A nagy gyerekek is szívesen fociztak, és a tó körül felfedező túrán vettek részt. A kis gyerekek sem zavartak minket az előadás hallgatásában.

Mély gondolatokat hallottunk az előadás kapcsán. Igazán megérintett a házaspár hitelesége. Az előadás pontos címére nem emlékszem, de a nehézségek elfogadása és elviselése volt a központi gondolat. Biztosan hallottatok már arról a győri házaspárról, akiknek a Rita babájuk született. Van egy blog is róla Rita a csoda baba címmel. Az Oázisban olvastam róla és akkor is nagy hatással volt rám.

Rita babáról tudni kell, hogy magzati korában kiderítették róla, hogy az agya nem fejlődött ki. Természetesen az orvosok a terhesség megszakítását tanácsolták. Házaspár elmesélte mennyire megdöbbentette őket az orvosok hozzáállása. Sok keresés után találkoztak olyan orvossal, aki elfogadta a döntésüket, hogy megtartják a babát. Nagyon hasznosak voltak a gyakorlati tanácsaik, hogy a felmerülő nehézségek esetén, hol egy ima, hol egy elmélyülés, hol egy személy segítsége vagy egy dal jutatta tovább őket a megkezdett nehéz úton. Ter-

mészetesen imádkoztak a csodáért, hogy Rita egészségben születhessen meg. Az orvos felkészítette őket, hogy valószínűleg a szülés után meg fog halni. Az orvosok következtetése nem igazolódott be, Rita baba megszületett és életképes volt egyszerre. A várt csoda, máshogy valósult meg. Az orvos is azt mondta, hogy szégyelli magát, de nem hitt abban, hogy a gyermek életképes lesz. Rita azóta is szépen fejlődik, Isten dicsőségére.

A hiteles előadáson azon gondolkodtam, hogy Ritával kapcsolatos dolgok születték meg az előadás témáját, vagy először volt a témaválasztásuk és utána kapták a feladatot?

Kiscsoportos beszélgetésen is mindenki a hiteliséget emelte ki.

Az előadás után megérkeztem a forró étellel és boldogan átvállalhattam feleségemtől a 4 gyermekünk örömét, hisztijét.

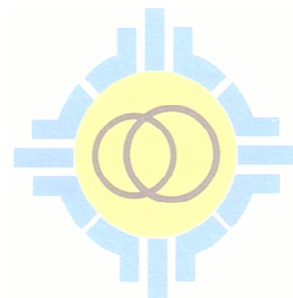
Az eső, a fiunk elcsavargása, a legkisebb gyermekünk Rozi fáradtsága csak erősítette bennünk a közös érzést, a várakozást a szentmisére.

Ahol közösen mondhattuk el **ATYÁNK TE EGYMÁSNAK SZÁNTÁL MINKET. MOST ÚJRA EGYMÁSNAK AJÁNDÉKOZZUK MAGUNKAT. SEMMI EL NEM SZAKÍTHAT EGYMÁSTÓL MINKET. (MAJD MEGÖLELTÜK EGYMÁST)**

A Jó Isten kegyelmében bízva jövőre újra együtt ünnepelhetünk veletek. (ha nem voltál, még gyere várunk sok szeretettel)

*Rákóczy László és Magdi meg
Lacus, Anna, Juli, Rozi.*

Kérés

*"Meg vagyok győződve arról,
hogy ha mindannyian összefogunk,
akkor valami igazán használhatót
fogunk létrehozni."
(Kentenich atya)*

Kedves szervező, előadó házaspárok!

Hírlevelünk esemény naptárának teljessége érdekében arra kérünk Benneteket, hogy jelezzétek felénk, ha voltatok valahol előadni, vagy ilyen terveztetek.

Szeretettel:
Szilvi és Laci

ESEMÉNYNAPTÁR 2011. október - december

Új bejegyzés	Előadó	Előadás címe	Szervező	Helyszín	Esemény
2011. október 1.	Csermák Kálmán és Alice	Bizalom pedagógia Kentenich atyától	Radnai István és Márti	Kaposvár	Egyházmegyei továbbképzés
2011. október 3.	Fogarasi András és Virág	Jézusi szeretet a házasságban	Müller György atya	Budapest	Ferencvárosi plébánia közösség, előadás sorozat
2011. október 7.	Bodó Márton és Rita	Az önismeret fejlődése - önnevelés a házasságban	Bodó Márton és Rita	Pestszentlőrinci Szent István Plébániatemplomban	"Család frissítő"
2011. október 16.	Palásthy Imre és Bea	"Atyám szeme fénye vagyok"	Vértessaljai János és Vali	Óbudavár	Zarándokok
2011. október 29.	Mosoni István és Kati	A boldog házasság titkai	Nyitrai Tamás és Kati	Mór	CSAK10
2011. október 30.	Fleischer Zoltán és Andrea	Az apaság	Nyitrai Tamás és Kati	Mór	CSAK10
2011. november 4.	Pap Csaba és Klári	Mit rejt az útipoggyásunk?	Bodó Márton és Rita	Pestszentlőrinci Szent István Plébániatemplomban	"Család frissítő"
2011. november 7.	Bodó Márton és Rita	Ön ismeret fejlődése - önnevelés a házasságban	Müller György atya	Budapest	Ferencvárosi plébánia közösség, előadás sorozat
2011. november 8.	Uzsaliné Dr. Pécsi Rita	Kötődéspedagógia IV.	Csermák Tamás	Budapest, ELTE	
2011. november 12.			Oszvald Ferenc és Enikő	Sopron, Szent Imre plébánia	CSAK9 tapasztalatcsere
2011. november 26.	Rakovszky István és Andrea	Az idő megszentelése	Nyitrai Tamás és Kati	Mór	CSAK10
2011. november 27.	Perei Gábor és Nóra	A szexualitásról	Nyitrai Tamás és Kati	Mór	CSAK10
2011. november 26.	Fleischer Zoltán és Andrea	Az apaság		Biatorbágy	
2011. december 2.	Pozsgai Attila és Renáta	A Szentcsalád az életünkben	Bodó Márton és Rita	Pestszentlőrinci Szent István Plébániatemplomban	"Család frissítő"
2011. december 3.			Oszvald Ferenc és Enikő	Sopron, Szent Imre plébánia	CSAK9 Küldetésünnap
2011. december 3.	Komáromi Ferenc és Mária	Ünnepek-ünneplés		Egyetemi templom	Házassági hittan csoport
2011. december 5.	Pozsgai Attila és Renáta	A Szentcsalád az életünkben	Müller György atya	Budapest	Ferencvárosi plébánia közösség, előadás sorozat